

На основу одредаба чл. 5. и 15. Закона о Агенцији борбу против корупције (“Службени гласник РС”, бр. 97/08, 53/10, 66/11-УС, 67/13-УС и 8/15-УС; у даљем тексту: Закон о Агенцији), в поступку покренутом на основу пријаве против Ивана Крстића из Земуна, , ради одлучивања о постојању повреде Закона о Агенцији, дана 10.02.2015. године директор Агенције за борбу против корупције доноси:

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је Иван Крстић, директор Института за стандардизацију Србије, поступио супротно одредбама чл. 27. и 32. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције, на тај начин што је, у својству директора ове установе, донео Одлуку о избору кандидата бр. 3056/470-51-07/2012 од 27.12.2012. године и закључио Уговор о раду бр. 95/11-51-08/2013 од 15.01.2013. године, са Јеленом Угарак, кћерком члана Управног одбора Института за стандардизацију Србије, Драгослава Угарка, на основу којег је именована засновала радни однос на неодређено време на радном месту самосталног саветника за међународну сарадњу у Одељењу за међународну сарадњу и европске интеграције, почев од 15.01.2013. године, као и Анекс I Уговора о раду бр. 82/16-51-08/2013 од 26.07.2013. године, којим се Уговор о раду бр. 95/11-51-08/2013 од 15.01.2013. године, мења у тач. 1. и 6. и 6.1. овог уговора, а које се промене односе на опис послова и зараду, па именована заснива радни однос на неодређено време на радном месту самосталног саветника за међународну сарадњу у Одељењу за међународну сарадњу и европске интеграције, са 50% радног времена и пословима саветника за интегрисани систем менаџмента - представника руководства за интегрисани систем менаџмента, са 50% радног времена, почев од 01.08.2013. године, чиме је интересно погодовао повезаном лицу и тако довео у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, а да о сукобу интереса који је имао у овој ситуацији није писмено обавестио Владу Републике Србије и Агенцију за борбу против корупције,

па му се, на основу чл. 51. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције, изриче:

**МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ПРЕПОРУКЕ ЗА РЕЗРЕШЕЊЕ
СА ЈАВНЕ ФУНКЦИЈЕ ДИРЕКТОРА ИНСТИТУТА ЗА
СТАНДАРДИЗАЦИЈУ СРБИЈЕ**

II Изрека и сажето образложение овог решења објавиће се у “Службеном гласнику Републике Србије” и у “Службеном листу града Београда”.

III Трошкове објављивања овог решења сносиће Иван Крстић, о чему ће Агенција за борбу против корупције донети посебну одлуку.

О б р а з л о ж е њ е

Против Ивана Крстића, директора Института за стандардизацију Србије (у даљем тексту: Институт), дана 23.06.2014. године покренут је, на основу пријаве, поступак за одлучивање о постојању повреде одредаба чл. 27. и 32. ст. 1. Закона о Агенцији, због тога што је као директор ове установе, донео Одлуку о избору кандидата бр. 3056/470-51-07/2012 од 27.12.2012. године и закључио Уговор о раду бр. 95/11-51-08/2013 од 15.01.2013. године са Јеленом Угарак, кћерком члана Управног одбора Института Драгослава Угарка, који у односу на њега, као јавног функционера, има статус повезаног лица, у смислу чл. 2. Закона о Агенцији, а да о сумњи у постојање сукоба интереса који је имао у вези са доношењем наведене

одлуке и закључењем наведених уговора није обавестио Владу Републике Србије и Агенцију за борбу против корупције (у даљем тексту: Агенција).

Изјашњавајући се на обавештење о покретању поступка, Иван Крстић је, поред осталог, навео да је Јелени Угарак решењем директора Института бр. 1725/5-51-08/14 од 04.06.2014. године споразумно престао радни однос у Институту, закључно са 08.06.2014. године, и да је Драгослав Угарак, разрешен са јавне функције члана Управног одбора Института, почев од 04.12.2013. године, а чији мандат је требао да буде окончан још 12.12.2011. године, због чега је Управни одбор упућивао дописе надлежном министарству у којима је указивао на потребу именовања нових чланова, јер су се постављала питања правне ваљаности одлука члanova Управног одбора Института. Именовани је у изјашњењу даље навео да му је петогодишњи мандат директора Института престао дана 02.04.2014. године, али да Влада још увек није донела решење о његовом разрешењу са ове јавне функције. Именовани је навео да никада, па ни у овом случају, није имао никакав приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на његово поступање у вршењу јавне функције, на начин који угрожава јавни интерес, да никада јавни интерес није подредио приватном, нити да је трпео било какав недозвољен утицај од стране било ког лица, те да је, водећи рачуна да приликом вршења јавне функције не подреди јавни интерес приватном, сагласно одредбама чл. 27. Закона о Агенцији, дана 15.06.2012. године и донео Правилник о спровођењу јавног конкурса за попуњавање радних места у Институту, као и решење о образовању конкурсне комисије, која је изборни поступак за радно место самосталног саветника за међународну сарадњу спровела у потпуности у складу са овим правилником и према којима је најбоље резултате од три тестиране кандидаткиње имала Јелена Угарак. Стога се и одлучио за Јелану Угарак, као кандидата јер је испуњавала све опште услове утврђене конкурсом и доставила изузетно добре референце за обављање послова на том радном месту, а првенствено из разлога што је ово радно место изузетно захтевно и што је требало да буде попуњено адекватним извршиоцем у најкраћем могућем периоду. Даље је навео да чланови конкурсне комисије током спровођења изборног поступка нису пријавили било коју врсту сукоба интереса у вези са избором и предлагањем ове кандидаткиње, нити у вези са чињеницом која је свима била позната, да јој је члан Управног одбора Института отац. Именовани је навео да Управни одбор овог института нема надлежности у вези са заснивањем радног односа у Институту, изузев када је у питању потписивање уговора о раду са директором, те да је одлуку о избору кандидата и уговор о раду са Јеленом Угарак потписао, сагласно важећим прописима, директор Института, а не Управни одбор, који нема никакве ингеренције у вези са правима из радног односа које остварују запослени у Институту, те да отац именоване, који је истовремено члан Управног одбора Института, са којим је именована повезано лице, у смислу Закона о Агенцији, није посредно нити непосредно поступао или учествовао у доношењу ни једног акта који се односио на именовану. Навео је да Драгослав Угарак јавну функцију члана Управног одбора Института врши почев од децембра 2007. године и да му никада на седницама Управног одбора није помињао да је његова ћерка, Јелена Угарак заинтересована за запослење у Институту. Именовани је навео да је Јелена Угарак за време док је била запослена у Институту оправдала његово лично поверење и поверење конкурсне комисије, као и свих чланова руководства, због изванредног обављања послова на свом радном месту. Навео је да са именованом и њеним оцем, Драгославом Угарком није у сродству, нити да је са њима имао, нити да има приватне контакте изван пословних просторија и ван радног времена, те да се никако не може сматрати повезаним лицем са њима, те да због свега наведеног није имао никакве сумње у погледу постојања сукоба интереса, и да стога сматра да се на њега не односи обавеза пријављивања сукоба интереса, а поготово из разлога што њен отац Драгослав Угарак, као члан Управног одбора Института, није имао надлежности у поступку избора кандидата и приликом закључивања уговора са именованом. Именовани је навео да га је убрзо након заснивања радног односа у Институту Јелена Угарак обавештавала више пута о непријатељском и увредљивом окружењу створеном од

стране једног броја запослених који су сматрали да је на то радно место након спроведеног јавног конкурса требало да буде изабрана друга кандидаткиња са којом се ови запослени налазе у пријатељским везама, али да Јелена Угарак није искористила ни један правни механизам за евентуалну заштиту од злостављања, већ да се пријавила на јавни конкурс у другим компанијама, где је примљена у радни однос, и да је са њом сагласно наведеном, споразумно раскинут радни однос дана 08.06.2014. године. Именовани је навео и то да би и поред свих непријатности којима је био и јесте изложен због пријема именоване у радни однос у Институту, поново поступио на исти начин, јер се суочава са тешко решивим кадровским проблемима и да сматра да би на тај начин штитио интерес Института. Навео је да сматра да је пријава која је поднета против њега злонамерна и да се нада да ће Агенција уважити његове наводе и обуставити поступак против њега.

Провером службене евиденције Агенције утврђено је да је Иван Крстић ступио на јавну функцију директора дана 02.04.2009. године, да му је према наводима из изјашњења мандат истекао 02.04.2014. године, али да Влада Републике Србије још увек није донела одлуку о његовом разрешењу са ове јавне функције, што је Агенција и утврдила увидом у допис Владе Републике Србије 24 бр. 119-13898/14 од 05.11.2014. године.

У спроведеном поступку као неспорно је утврђено да је Иван Крстић, у својству директора Института, донео наведену одлуку о избору кандидата и закључио наведени уговор о раду са Јеленом Угарак, ћерком Драгослава Угарка, члана Управног одбора Института, на основу којих је именована засновала радни однос на неодређено време на радном месту самосталног саветника за међународну сарадњу у Одељењу за међународну сарадњу и европске интеграције, а потом је са именованом закључио Анекс I Уговора о раду бр. 82/16-51-08/2013 од 26.07.2013. године који се мења у тач. 1. и 6. и 6.1. овог Уговора, а које се промене односе на опис послова и зараду, у којем се тач. 1. уговора замењује са новом тач. 1. уговора и гласи "запослена ће обављати послове самосталног саветника за међународну сарадњу у Одељењу за међународну сарадњу и европске интеграције - 50% радног времена и послове саветника за интегрисани систем менаџмента - представника руководства за интегрисани систем менаџмента - 50% радног времена, почев од 01.08.2013. године", док се остale тачке уговора мењају у погледу зараде запослене.

Увидом у решење директора Института бр. 1725/5-51-08/14 од 04.06.2014. године утврђено је да је именованој овим решењем споразумно престао радни однос са Институтом на радном месту самосталног саветника за међународну сарадњу у Одељењу за међународну сарадњу и европске интеграције, са 50% радног времена, и пословима саветника за интегрисани систем менаџмента - представника руководства за интегрисани систем менаџмента, са 50% радног времена, закључно са 08.06.2014. године.

Провером службене евиденције Агенције утврђено је да је Драгослав Угарак јавну функцију члана Управног одбора Института вршио у периоду од 13.12.2007. до 04.12.2013. године.

Према одредбама члана 10. Закона о стандардизацији ("Службени гласник РС", бр. 36/09) органи Института за стандардизацију су, поред осталих, управни одбор и директор, чији се начин образовања, њихов делокруг, избор и мандат члanova органа, начин одлучивања и друга питања од значаја за рад органа, уређују одлуком о оснивању, а пословање и управљање Институтом, као и начин рада тих органа ближе уређују статутом Института.

Одредбама чл. 35. Статута Института за стандардизацију Србије ("Службени гласник РС", бр. 6/11) прописано је да управни одбор, поред осталог, доноси акт о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у Институту, на предлог директора, разматра и усваја уговор о раду који се закључује са директором Института, предлаже оснивачу кандидата за директора Института и обавља и друге послове у складу са законом, одлуком о оснивању и овим статутом.

Одредбама чл. 49. наведеног Статута прописано је, поред осталог, да директор заступа и представља Институт, организује и руководи радом Института; стара се о законитости рада и пословања, као и о стручном раду Института,

извршава и спроводи одлуке скупштине и управног одбора, предлаже управном одбору акт о унутрашњој организацији и систематизацији радних места, одлучује о правима и обавезама запослених у Институту, у складу са законом, доноси одлуке у вези са пословањем Института, осим оних о којима одлучује скупштина, односно управни одбор, предлаже управном одбору основе пословне политike и развоја Института.

У смислу чл. 2. Закона о Агенцији, повезано лице је, поред осталих, свако правно или физичко лице које се може оправдано сматрати интересно повезаним са функционером, приватни интерес је било каква корист или погодност за функционера или повезано лице, а сукоб интереса је ситуација у којој функционер има приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на поступање функционера у вршењу јавне функције односно службене дужности, на начин који угрожава јавни интерес.

Одредбама чл. 27. Закона о Агенцији прописано је да је функционер дужан да јавну функцију врши тако да јавни интерес не подреди приватном, да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, а у случају да не може да избегне такав однос или такав однос већ постоји, да учини све што је потребно ради заштите јавног интереса и да не сме да користи јавну функцију за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице.

Одредбом чл. 32. ст. 1. истог закона прописана је обавеза функционера да приликом ступања на дужност и током вршења јавне функције, у року од осам дана, писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса или о сукобу интереса који он или са њим повезано лице има.

Имајући у виду наведене законске одредбе, директор Института је у односу зависности према Управном одбору Института, што произлази из надређености управног одбора директору, због чега су члан управног одбора и директор у истом Институту интересно повезана лица у смислу чл. 2. Закона о Агенцији. Иван Крстић је доношењем Одлуке о избору кандидата бр. 3056/470-51-07/2012 од 27.12.2012. године и закључењем Уговор о раду бр. 95/11-51-08/2013 од 15.01.2013. године, као и закључењем Анекс I Уговора о раду бр. 82/16-51-08/2013 од 26.07.2013. године, који се мења у тач. 1. и 6. и 6.1 овог Уговора са Јеленом Угарак, кћерком члана Управног одбора Института, довео себе у ситуацију сукоба интереса, па је јавни интерес подредио приватном и јавну функцију директора Института искористио за стицање користи за повезано лице, чиме је истовремено угрозио и поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције директора Института, коју и даље врши, и на који начин је поступио супротно одредбама чл. 27. Закона о Агенцији.

Именовани је, као функционер, пре свега, био дужан да избегне сукоб интереса, а кад је већ донео наведену одлуку о избору кандидата и закључио наведене уговоре о раду са Јеленом Угарак, био је дужан да о сукобу интереса који је у конкретној ситуацији имао писмено обавести Владу Републике Србије и Агенцију, што није учинио, а што је утврђено увидом у допис Владе Републике Србије 08 бр. 119-10423/2013 од 05.12.2013. године и провером службене евиденције Агенције. На тај начин именовани је повредио и одредбу чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији.

Агенција је разматрала наводе именованог да Драгослав Угарак и његова кћерка Јелена Угарак нису са њим ни у каквом сродству, да са њима није имао, а да ни сада нема приватне контакте, нити да је имао материјалну или неку другу корист од службене сарадње са Драгославом Угарком, чланом Управног одбора Института, и да стога није ни имао сумњу у постојање сукоба интереса, првенствено из разлога што Драгослав Угарак није имао никакве надлежности као члан Управног одбора везане за пријем своје кћерке у радни однос, а из којих је нађено да нису од утицаја на доношење другачије одлуке у овој правној ствари. Агенција је ценила чињеницу да је именовани донео Правилник о споровођењу јавног конкурса за попуњавање радних места у Институту, као и решење о образовању конкурсне комисије која је

спровела изборни поступак за радно место самосталног саветника за међународну сарадњу, као и наводе да чланови конкурсне комисије током спровођења изборног поступка нису пријавили било коју врсту сукоба интереса у вези са избором и предлагањем ове кандидаткиње, с обзиром на то да је свима била позната чињеница да је примљеној кандидаткињи отац, члан Управног одбора Института, да му је мандат на овој јавној функцији истекао годину дана раније и да се сваког дана очекује његово разрешење, али је нађено да су без утицаја, с обзиром на то да је обавеза прописана одредбом чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији императивног карактера. Како је именован са кћерком члана Управног одбора Института засновао радни однос у Институту, исти је био дужан да поступи сагласно наведеној одредби Закона о Агенцији, тим пре што је навео да му је чињеница да се у овој ситуацији радило о ћерки члана Управног одбора била позната.

Цењени су и сви остали писани докази и наводи именованог, али је нађено да нису од утицаја на доношење другачије одлуке, с обзиром на то да је несумњиво утврђено да је Драгослав Угарак, јавну функцију члана Управног одбора Института вршио у периоду од 13.12.2007. до 04.12.2013. године, а да је Иван Крстић, директор овог Института, који у односу на Драгослава Угарка има статус повезаног лица, са његовом кћерком Јеленом Угарак, дана 15.01.2013. године закључио Уговор о раду бр. 95/11-51-08/2013 од 15.01.2013. године, као и Анекс I Уговора о раду бр. 82/16-51-08/2013 од 26.07.2013. године, на основу којих је именована засновала радни однос у овом Институту.

Приликом одлучивања о томе коју меру треба изрећи именованом, оцењено је да се изрицањем мере упозорења не постиже сврха примене Закона о Агенцији, с обзиром на то да је Иван Крстић својим радњама прибавио корист повезаном лицу, а да се последице радњи које је именован преузео у вези са пријемом Јелене Угарак у радни однос не могу отклонити, иако је именованој споразумно престао радни однос у Институту, закључно са 08.06.2014. године. Стога је закључено да је мера јавног објављивања препоруке за разрешење једина одговарајућа мера у конкретном случају.

На основу свега наведеног, стекли су се услови за изрицање мере јавног објављивања препоруке за разрешење, па је сагласно одредби чл. 51. ст. 1. истог закона и чл. 192. ст. 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97, 31/01, "Службени гласник РС", бр. 30/10), у вези са чл. 3. ст. 4. Закона о Агенцији, одлучено као ставу I диспозитива овог решења.

Одлуке као у ставовима II и III диспозитива овог решења донете су применом одредбе чл. 54. Закона о Агенцији.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења може се изјавити жалба Одбору Агенције, у року од 15 дана од дана пријема овог решења. Жалба се предаје Агенцији непосредно или поштом.

Доставити:

- именованом,
- Влади Републике Србије,
- архиви